

SEVANJA OBLIK

Milan Gligorijević – Gaon

Znano je, da je piramidologija znanost, ki proučuje nenavadne lastnosti piramid. Začelo se je s raziskovanjem nenavadnih lastnosti velikih egiptovskih piramid, pozneje pa so odkrili, da ima piramida kot oblika, ne glede na velikost in material, iz katerega je narejena, vrsto nenavadnih lastnosti. Za kaj gre?

Piramide vplivajo na žive organizme tako, da recimo pospešujejo rast in povečujejo vitalnost rastlin ter preprečujejo razvoj bakterij. Pomemben je tudi vpliv piramid na vrsto kemičnih in fizičnih procesov. Tako se na primer v notranjosti piramide pospeši proces kristalizacije, kristali postanejo večji. Topa britvica postane v piramidi znova ostra. Piramide preprečujejo gnilje hrane in ji dajejo boljši okus, trupla poginulih živali v piramidi ne razpadajo, temveč se izsušijo. To pojasnjuje, da so stari Egipčani svoj zapleteni in še zmeraj ne povsem razložen način mumificiranja ljudi začeli uporabljati šele po obdobju graditve piramid. Do tedaj so uporabljali navadno balzamiranje, drugo pa je opravila piramida.

Prav tako je zanimivo, da nekatere snovi, ki pridejo pod vpliv piramide pridobijo nove lastnosti. Tako

je voda iz piramide izjemno dobra za zalivanje rastlin, saj pospešuje njihovo rast in jim daje vitalnost, ugotovili pa so, da tudi blagodejno vpliva na zdravje ljudi. Bivanje v piramidi sprošča, utrujeno telo se hitro opomore. Pomaga tudi doseči tako imenovana spremenjena stanja zavesti. Ugotovili so, da daljše bivanje v piramidi lahko deluje na ljudi tudi negativno, podobno kot se zgodi pri prevelikem odmerku zdravila.

Najpomembnejše je, da vse te in druge nenavadne lastnosti piramide skoraj niso odvisne od snovi, iz katere je piramida narejena, učinkujejo celo piramide, ki imajo samo ogrodje, ne pa tudi stranice. Vse to je pokazalo, da piramide pravzaprav delujejo kot generatorji in transformatorji neznanih oblik energije in to že s svojo obliko. Ta dejstva so dobro znana. Manj pa je znano, da je zgodba o piramidah samo vrh ledene go-

re. Večji del, skrit pod vodo, sestavlja do nedavnega neznan učinek ne samo oblik piramid, temveč geometrijskih oblik na sploh. Čeprav se matematika, arhitektura in estetika intenzivno ukvarjajo z oblikami, pa vseeno do nedavnega nobena znanost ni načela temeljnega problema: kaj so pravzaprav oblike in kako učinkujejo.

SEVANJA OBLIK NE PRIPADAJO NAŠEMU SVETU

Toda, čeprav ne dovolj znana širši javnosti, so začeli lastnosti oblik proučevati že leta 1930. Francoski znanstvenik André de Bélizal ter inženirja Chaumery in Morel so pionirji tovrstnega raziskovanja. Njihova prizadevanja, da bi prodrli v skrivnost oblik so pripeljala do poskusov pomiritve med elektromag-

netizmom in radiestezijo, sposobnostjo odkrivanja skoraj neznanih sevanj s pomočjo bajalce ali nihala,

Prihajajo iz razpok univerzuma, ki ga imenujejo global, posledica pa so nenavadni pojavi in "nadnaravne" lastnosti.

in novim pojmom valovanja oblik, ki so ga oni vpeljali.

Druga generacija raziskovalcev, med drugimi tudi arheolog Enel, potem Jean de la Foye in Roger de Lafforest, je prevzela izsledke pionirjev in zbrali so številne eksperimentalne potrditve. V zadnjem času, začeni s sedemdesetimi leti prejšnjega stoletja, je "štafeto" prevzel tretji rod raziskovalcev, katerih najbolj znani predstavnik je francoski fizik

Jacques Ravatin. Izraz valovanje oblik so zamenjali z ustrežnejšim izrazom sevanje oblik, zato ker po njihovem ne gre za valovanje, niti za valovanje elektromagnetnega spektra niti valovanja kakšnega drugega znanega vibracijskega sistema. Skratka, Ravatin in njegovi kolegi trdijo, da sevanja oblik ne pripadajo našemu fizičnemu univerzumu!

Celo več, izsledki njihovih raziskav bodo presenetljivo temeljito spremenili sliko sveta, v katerem živimo, čeprav narava teh sevanj še ni znana.

V prispevku bodo predstavljena raziskovanja sevanja oblik in neverjetni izsledki proučevanj, ki so jih opravili francoski znanstveniki pod vodstvom Jacquesa Ravatina. Njihova odkritja bi lahko uvrstili v znanstveno fantastiko. Ta odkritja celo majo temelje dozdajšnjega znanstvenega pogleda na svet. In ne samo to: vračajo nas k ezoterični misli in poleg prizadevanj Zdenjeka Rejdaka in njegove psihotronike, celo k staremu ezoteričnemu znanju in potrjujejo njegovo vrednost, in tudi vrednost prakse, ki je temeljila na njem.

Čeprav uveljavljeni znanstvenik se Ravatin ni bal revolucionarnih trditvev in hipotez.

Izsledki teh raziskav pa niso nič manj presenetljivi od revolucionarnih domnev. Kažejo na skoraj "božanske moči", s katerimi bi lahko človek obvladal. Zato ne preseneča, da kljub svoji odprtosti Ravatin ni pripravljen podrobneje govoriti o eksperimentalni opremi in postopkih, uporabljenih pri raziskavah.

SPREMENITI MORAMO SVOJE POGLEDE

Da bi lahko razumeli Ravatinove domneve, moramo zavzeti stališče, ki se razlikuje od znanstvenega pogleda na svet. Celo več: njegove domneve kažejo, da se bo sodobna znanost morala temeljito prenoviti.

Jacques Ravatin je doktoriral iz matematične fizike. Predaval je na univerzi v Amiensu, delal pa je tudi kot inženir kemik, zato ima bogato eksperimentalno prakso. Že po podiplomskem študiju se je zanimal za področja zunaj klasične znanosti in za nove prijeme v znanstvenem raziskovanju. Zato se je posvetil raziskovanju vsega, kar je tudi sam imenoval nekartezijski sistemi. Kartezijski sistem (pridevnik je nastal po Cartesiusu, latinskemu imenu filozofa Descartesa) označuje je izrazito racionalnost. Že leta 1965 je v svojem doktoratu iz matematične fizike Ravatin pokazal, da ie

treba velike probleme fizike presojati tudi s pomočjo drugih referenčnih sistemov, ali s prijemi, drugačnimi od uporabljenih do zdaj.

Prof. Depommier, predsednik komisije, pred katero je Ravatin zagovarjal doktorat, se je začel zelo zanimati za pojem nekartezijevega sistema in je opogumil mladega znanstvenika naj raziskovanje nadaljuje. Pod vplivom srečnih okoliščin je ob gledanju neke televizijske oddaje Ravatin izvedel za Rogerja de Lafforest, ki je govoril o raziskovanju oblik in nenavadnem vplivu teh oblik na živa bitja. Lafforest je celo omenil Ravatinove teoretične raziskave kot dobro podlago za osvetlitev izsledkov, ki jih je eksperimentalno dobilo več raziskovalcev, in med temi tudi sam. Ravatin je takoj navezal stik z Lafforestom in se po njem seznanil tudi z deli Andréa de Bélizala, s tistim, kar se je tedaj imenovalo valovi oblik. Tako so se začele uspešne raziskave, ki so pripeljale do fascinantne teorije sevanja oblik.

Naj mimogrede omenim, da je Lafforest med drugim povedal Ravatinu tudi za nenavadne lastnosti egipčanskega luksorja. To je posebno oblikovan varovalni prstan iz črnega peščenjaka, ki so ga našli v Egiptu ob koncu 19. stoletja. André de Bélizal, ki ga je nosil, je ugotovil pozitivne vplive tega prstana na različne aspekte svojega vsakdanjega življenja, na fizični in psihični ravni. To ga je tudi spodbudilo k proučevanju pojave, ki ga je pozneje imenoval valovi oblik.

Jacques Ravatin je ugotovil, da prstan kompenzira škodljive učinke sevanja nekaterih oblik. Arheolog Carter ga je nosil pri odpiranju Tutankamonove grobnice leta 1922. Od osemnajstih udeležencev odprave Carter - Carnavon, ki je odkrila Tutankamonov grob, je preživel edino on, drugi so iz nepojasnjenih vzrokov umrli. Iz tega je nastala znana teorija faraonovega prekletstva. Ravatin meni, da je raziskovalce prizadelo škodljivo sevanje, ki ga je povzročilo premeščanje pogrebni predmetov. Posebna razvrstitev predmetov v egipčanskih grobnicah namreč ohranja ravnotežje oblik, in če se kateri od predmetov premakne ali odstrani, postane sevanje nevarno.

NEZNANI ASPEKTI RESNICHOSTI

Toda povrnimo se k začetku Ravatinovih raziskav. Dotlej nedvomno potrjene lastnosti oblik so omogočile Ravatinu pristop k enemu od teh nekartezijskih sistemov na praktični ravni. Pionirji tovrstnih

raziskav, Turenne, Bélizal, Chaumery in Enel, kot tudi raziskovalci drugega rodu, Jean de la Foye in Roger de Lafforest, so do tedaj že opravili številne poskuse. Ko je povzel njihove izsledke in jih uporabil v nekartezijskih modelih, ki jih je izdelal na teoretični ravni, je Ravatin odprl široko pot za nadaljnje napredovanje raziskav in odkritja znanosti neznanih aspektov resničnosti, iz katerih izvirajo skrivnostni vplivi oblik.

Po eni strani so se te raziskave navezoval na ugotovitve iz radiestezije, katere uporabnost je bila dotlej že večinoma potrjena. Kot je znano, gre za sposobnosti nekaterih ljudi, da z uporabo bajalice ali nihala odkrivajo različna sevanja, od katerih mnoga znanost še ne pozna. Radiestezisti so zmožni odkriti geološke nepravilnosti, podzemne vodne tokove in rudne žile, najti izginule osebe in predmete, ter celo podati natančno medicinsko diagnozo. Splošno je znana in razširjena uporaba radiestezije pri odkrivanju škodljivega sevanja z namenom, da bi se ljudje obvarovali pred njimi.

POGLAVITNO ORODJE JE NIHALO

Pri prvih poskusih z nenavadnimi lastnostmi oblik je bilo poglavito orodje nihalo in kot temeljni pripomoček se je ohranilo vse do danes. Že okoli leta 1905 je polkovnik de Rochas odkril nekatera sevanja, ki ne pripadajo znanemu elektromagnetnemu spektru. Te poskuse je prevzel in jih še naprej razvil inženir Turenne okoli leta 1928, naprej pa Bélizal, Chaumery in Morel. Vsi so potrdili obstoj teh sevanj, ker pa je bilo to v času zlate dobe elektromagnetizma, so omejeni raziskovalci skušali svoja odkritja včleniti v obstoječe teorije. Menili so, da gre za še eno neodkrito območje elektromagnetnih sevanj.

Ker noben klasični detektor ne more ugotoviti omenjenih sevanj, sta Bélizal in Chaumery uporabljala radiestezijsko metodo, ki sta jo še izpopolnila. Tako sta na leseni krogli z nihalom določala položaj točk, ki sevajo in ga poimenovala »valovanje oblik«. Uporabljala sta metodo »pričevanja«, ki je značilna za radiestezijo. Na primer: eksperimentator je v levici držal kos rdeče tkanine ali papirja, v desnici pa nihalo, ki je v ravni črti nihalo nad kroglo. Nad določeno točko je nihalo začelo nihati krožno. Tako je to točko poimenoval »oddajnik rdeče barve«. Glede na smer kroženja so »barvo« označili kot negativno

ali pozitivno. Nato so na severnem polu krogle odkrili točko sevanja nad katero se je nihalo premikalo v smeri umega kazalca in označilo zeleno tkanino – pričo. To točko so imenovali zelena pozitivna ali V+ (v je začetna črka francoske besede vert, zelen). Novoodkrita sevanja so tako poimenovali po kontrolnih barvah, začenši s tisto, pri kateri se je nihalo začelo premikati.

V nadaljnjem delu sta znanstvenika izumila tako imenovano univerzalno nihalo, sestavljeno iz lesene plošče, na kateri so označene barvne točke, ki jima jih je uspelo ugotoviti. Pri njem se vrstica premika po gibljivi ročici, ki je pritrjena na nihalo in se lahko usmeri nad zeleno točko oddajanja. Takšno nihalo bo krožilo nad predmeti, ki oddajajo sevanja značilna za točke oddajanja, označene na nihalu. Izumila sta tudi tako imenovano ekvatorialno nihalo. Obe vrsti nihala sta danes zelo koristna pripomočka pri raziskovanju sevanja oblik.

NOVA POLJA SEVANJA OBLIK

Pomembno je poudariti, da ugotovitve teh prvih raziskovalcev do danes niso izgubile praktične vrednosti, čeprav je bilo sicer uporabljeno izrazje neustrezno, toda sevanja, ki so jih odkrili, so bila le manjši del spektra pozneje odkritih sevanj. Pripadajo omejenemu obsegu, ki so ga znanstveniki pozneje poimenovali kot Taofelovo in Bélizalovo polje.

Po Ravatinovem mnenju so bile za nadaljnji preboj odločilne ugotovitve arheologa Enela. Preden se je začel zanimati za sevanja oblik, je bil Enel posvečen v stare ezoterične doktrine. Bil je nedvomno prvi, ki je razumel, da uporaba moči oblik izhaja iz načina razmišljanja, ki se zelo razlikuje od našega. Zato je, namesto da bi se oprl na tedaj veljavna znanstvena merila, problem proučeval z vidika kabale (judovske mistike) in velikih kozmogonskih sistemov Indije in starega Egipta. To mu je med drugim omogočilo globlje razumevanje smisla posvečenih arhitektonskih zgradb, kot so egipčanske piramide, megaliiti z Velikonočnih otokov ali srednjeveške katedrale, ki so za materialistično misel večinoma nerazumljive. Enel je bil tudi eden prvih, ki je zaznal povezavo med sevanjem oblik in rakom. Odkril je celo sevanje, ki vpliva na rakaste celice in se danes imenuje Enelovo rakavo sevanje.

V vsej tej zgodbi zbujajo največ pozornosti pogumna Ravatinova trditev, da sevanja oblik ne pripadajo

našemu fizičnemu univerzumu! Na čem temelji to prepričanje? Jacques Ravatin meni takole:

"Danes vemo, da tako imenovano valovanje oblik pravzaprav ni valovanje in ne sodi med elektromagnetno valovanje. Zato danes pravilneje govorimo o sevanju oblik. Z znanstvenega vidika je za spoznavanje univerzuma bistveno, da je zmeraj in povsod navzoč eden ali več znanih pojmov: razdalja, hitrost, čas, moč in. Če neki pojav lahko uvrstimo v sistem takšnih znanstvenih kazalnikov, lahko analiziramo, imenujemo ali računamo, merimo ali primerjamo. Toda ali so morda v univerzumu tudi področja, v katerih so ti kazalniki negotovi ali pa jih sploh ni?"

Odkrili smo obstoj sistemov resničnosti, v katerih se znane norme in kazalniki brišejo ali pa jih sploh ni. Fizični univerzum je torej samo eden od vidikov, poseben primer nekega širšega območja. Naš omejen fizični univerzum je tisto kar imenujemo lokal, zato ker v njem lahko določimo, kje je neki predmet. V njem so navzoči vsi kazalniki. Totalni univerzum, tisti, v katerem kazalniki lokala izginejo, pa imenujemo global.

Obstajajo prehodna območja med tema dvema obrazoma resničnosti, prehodi iz lokala v global in projekcije iz globala v lokal. Prehodi med tema dvema resničnostma niso nič drugega kot naša znamenita sevanja oblik."

Očitno gre za velik teoretični preprek v primerjavi z začetki proučevanja valovanja oblik. Postavlja se logično vprašanje, ali je tudi eksperimentalna praksa tako pomembno napredovala? Po vsem sodeč, je odgovor pozitiven. Ravatin in njegovi sodelavci danes konstruirajo oddajnike, ki so neprimerno močnejši od tistih, ki sta jih uporabljala Bélizal in Chaumery; sevanja krepijo z vse večjo električno napetostjo, čeprav raziskovalci za ugotavljanje in analizo še zmeraj uporabljajo klasična, univerzalna in ekvatorialna nihala svojih predhodnikov. Celo več, postopno odkrivajo nova in vse močnejša sevanja. Njihovi izsledki in spoznanja daleč presegajo pionirske korake, včasih pa tudi najdrznejšo domišljijo.

DOBRA IN ZLA "STANJA"

Ravatin in sodelavci so izpopolnili raziskovalne postopke in izumili nihala, ki omogočajo, da se določi polarnost neke oblike, če jo ta ima, konstruirali pa so tudi tako imenovana hebrejska nihala, s katerimi odkrivajo nekatere temeljne last-

nosti proučevanih sevanj, ki so jih imenovali "stanja", pojem, ki se je v poznejših proučevanjih dodobra ukoreninil.

Tako na primer, neka sevanja, ki so po svoji naravi blagodejna lahko izjemno škodljivo vplivajo samo zato, ker se znajdejo v zlem "stanju". Ravatin opiše zadevo takole:

"V fiziki stanje nekega objekta opredeljuje njegov položaj in hitrost. Toda ker so sevanja oblik zunaj domene fizike, se njihove različne značilnosti ne ujemajo z značilnostmi lokala. Kljub temu jih je mogoče razlikovati. Tako lahko razlikujemo različne kvalitativne ravni: fizično, vitalno, psihično, če omenimo le najpreprostejše kategorije. Ta metoda ne izhaja, kot bi pričakovali, iz metafizičnih podmen, temveč iz lastnosti hebrejskega jezika in njihove abecede, imenujeta se hebrejski kvadrat.

Sodobna abeceda je skupina dogovorjenih znamenj, stare abecede pa niso bile tako sestavljene. Pri njih je vsako znamenje hkrati tudi nosilec neke latentne moči in povezano z različnimi kozmičnimi aspekti, ki naj bi jih pisava izrazila in nanje vplivala. Vsako znamenje je omogočalo, da se ga okrepi, aktivira. Omogočeno je bilo torej, da se hieroglifi, hieratska abeceda in sveta imena uporabijo, za prodor v skrivna stanja resničnosti ali za doseganje višjih stanj zavesti. Vsakega dne se nam potrjuje moč in učinkovitost teh simbolov, s katerimi je treba ravnati previdno.

Med različnimi hieratskimi, to je posvečenimi abecedami, je nedvomno hebrejski kvadrat najpristnejša oblika, ki se je do danes najmanj popačila. Zato se hebrejske besede izpisane s to abecedo razlikujejo po lastnostih in so glede na to med njimi razlike, ki jim sodobna misel ne sledi več. Med drugim tudi za različna "stanja", ki odlikavajo sevanja oblik.

Metoda je sestavljena iz vrezovanja hebrejskih besed ali črk, ki označuje neko določeno "stanje" v cilindrično nihalo, imenovano hebrejsko nihalo. Hebrejska beseda ki označuje Zemljo, vpliva s "stanji" fizične ravni, beseda "dih življenja" odkriva "stanja", ki so značilna za živo snov; beseda "duh" vsebuje psihična in duhovna "stanja" im.

Enako lahko povzročimo "stanja", kot so beseda, noč, svetloba, pri čemer vsaka hebrejska beseda, pritrjena na nihalo, omogoča, da se to odzove, če je "stanje", ki ga simbolizira beseda, v proučevanem objektu ali pojavu. Na tej zelo preprosti ravni je s to metodo mogoče doseči podobno kot s klasično radiestezijo: nihalo, na katerem je heb-

rejska beseda "izbruhnila bo voda", se bo odzvalo pozitivno nad vodno gladino ali podzemnim izvirom.

Toda lahko odkrijemo stanja, ki so manj znana, jih je manj preprosto opredeliti, čeprav moč njihovih učinkov potrjuje njihov obstoj.

Tako beseda "k sh ph" opredeljuje "stanje magije" in situacije, v katerih so kazalniki spremenjeni. Obstajajo številne različice "stanja k sh ph". Odkrivamo jih na različnih egiptčanskih kipih, pri katerih so roke prekrizane na prsih, na slabo orientiranih piramidah, na glasbilih, kot je violina in podobno. ("Stanje k sh ph" lahko odkrijemo nad vsako violino. Izgine pa, če odstanimo njeno "dušo", kos lesa, ki je nameščen v rezonatorju, ki je kot kaže vzrok "magične" narave glasbila. (Mimogrede, nekdanji veliki izdelovalci violin so izdelovali "dušo" svojih violin iz kosti otrok, ki so umrli v otroštvu). Sodobne stavbe in pomembni tehnološki kompleksi pogosto pričajo o tem "stanju", ki lahko izhaja tudi iz nekega umetniškega dela, glasbe ali določenih besed.

Če se "stanje k sh ph" združi s "stanjem obrnjen šin", zajema protičloveške vplive zelo slabega predznaka. Tako neki Hitlerjev govor kaže "stanje k sh ph z obrnjenim šin."

Zdaj opazimo, kako "stanje" vpliva na sevanje oblik. Vzemimo za primer pomen besede V_M , ki sodi k Taofelovemu polju Bélizal. To vpliva zlasti na človekov živčni stroj. V normalnem stanju sevanje V_M odstranjuje utrujenost in različne napetosti, obnavlja metabolizem živčnih celic in. Toda če je to sevanje v "stanju k sh ph" združeno še s "stanjem obrnjen šin", povzroča hudo popačenost, magijske in protičloveške vplive, ker je šin v normalnem položaju, se pravi neobrnjen, znamenje nepopačenega človeškega. Če ga obrnemo, dobimo prav nasprotni učinek.

Kaj se torej dogaja? "Stanje magija" ki poruši uveljavljeno delovanje vsakdanjega sveta in "stanje obrnjenega šina" hudo motita zavest o zunanjem svetu, oseba zunanjega sveta ne obvladuje več, ali pa še huje, ne obvladuje več odnosov z materialnimi objekti in vseh situacij. Če je nekdo pod vplivom nenormalnega sevanja medtem, ko vozi avtomobil, bo vozilo brez vidnega vzroka zapustilo cesto in zgodila se bo nesreča iz "nepojasne nih vzrokov", pravi Ravatin.

Da bi se ognili napakam zaradi subjektivnosti raziskovalcev in stanja njihove duševnosti ali pa vplivi prostora, kjer se opredeljuje po-

skusi, so iste poskuse opravili ločeno še drugi raziskovalci in izsledke primerjali po najstrožjih kriterijih eksperimentalne znanosti. V raziskavah so uporabljali tudi posebne kompenzatorje, ki odstranjujejo vplive okoliških objektov, tal in same zgradbe ...

Po drugi strani pojasnjuje Ravatin dejstvo, da se pri proučevanju še zmeraj uporabljajo nihala in ne detektorji, ki so običajni v sodobnih laboratorijih, s trditvijo, da noben umetni detektor ne more doseči človekove občutljivosti in intuicije. Celo več, pravi, da je na začetku, vajan načina raziskovanja sodobne fizike tudi sam dvomil o uporabi nihala, toda z dolgotrajnimi poskusi se je prepričal o veliki vrednosti te naprave.

DVA UNIVERZUMA - LOKAL IN GLOBAL

Odkritja novih Taofelovih polj širijo območje sevanja oblik še veliko dlje od tistega, kar sta lahko slutila Bélizal in Chaumery. To so dognali z uporabo novih oddajnikov. S tovrstnimi napravami so odkrili sevanja, ki široko presegajo polja Bélizal. Taofelovo polje, širše od polja Bélizal, je odkril Sprink, znanstvenik, ki je leta 1934 izumil napravo, ki je oddajala sevanja te ravni. To je osmerokotni leseni okvir, opremljen z indukcijskimi tuljavami, pod električno napetostjo in povezan z zemljo. Priprava je navidez preprosta, toda dobljeni učinki so pomembni. Tako je na primer Sprink izpostavil osebe v več tovarnah delovanju te naprave. Vsi delavci so občutili njen krepilni in pomirjujoči učinek. Ko je Ravatin to napravo preskusil, je odkril zelo močno sevanje V_M . Odločil se je, da bo Sprinkov izum še izpopolnil. Osmerokotni leseni okvir je zamenjal z šestnajstkotnikom, povečal je električno napetost in še nekatere podrobnosti spremenil. Tako so poleg sevanja V_M dobili še eno sevanje, ki je bilo veliko čistejše, novo polje, poimenovali so ga enota Sprink.

Potem so odkrili še več drugih sevalnih polj in jim dali slikovita imena: obljubljena dežela, entiteta Bog (polje, za katero so Ravatin in sodelavci v začetku menili, da je najvišje), potem pa so na svoje presenečenje odkrili še višje Taofelovo polje. To polje ima značilen obseg ali pa se nadaljuje v nov tip sevanja. Ta sevanja se navezujejo na posamezna Taofelova polja, ki se imenujejo "dinamična sevanja", poskusili pa so pokazati, da se posamezna polja in sevanja lahko prekrivajo in kombinirajo takto, da so možnosti

pravzaprav neomejene.

Toda na podlagi česa je eno Taofelovo polje višje od drugega? Ravatin pravi: "Polje Bêlîzal na primer povzroča učinke, ki do dostopni progresivnemu in posrednemu opazovanju: rast rastlin, izboljšanje zdravja itn. Z višjimi polji delujemo neposredno na strukturo materije in fizične konstante.

V Taofelovem polju enote Sprink že dobimo spremembe v vrednostih Zemljinega magnetnega polja, modifikacije konstante gravitacije, indeksa preloma zraka, konstante topljivosti klora, natrija in vseh drugih soli v vodi ... Skratka, močna sevanja oblik višjih Taofelovih polj spremenjajo in motijo poglavitne konstante, znane iz fizike in kemije."

Te trditve ne samo spreminjajo uveljavljene znanstvene predstave o fizičnem svetu, temveč celo nakazujejo možnosti za resnične in temeljne spremembe v našem znanem svetu z uporabo velikanskih zmoglosti na novo odkritih sevalnih polj. Obvladovanje gravitacije, številne spremembe različnih snovi, fizičnih in kemičnih lastnosti in podobni čudeži bodo torej kmalu uresničljivi. Skratka, človek se bo lahko poigraval z naravnimi zakoni kakor največji čarodeji iz mitov in bajk.

SPREMENIJO SE LAHKO KATERI KOLI KAZALNIKI NAŠEGA SVETA

Da ne gre za domneve brez podlage, dokazuje tudi to, da je taka sevanja in njihove učinke mogoče meriti enako natančno, kot počne to uradna znanost. Glede tega pravi Ravatin:

"Delovanje sevanja oblik ugotavljamo s številčno dokazljivimi in vsem znanimi parametri. Tudi fiziki delajo tako. Na primer, konstanto gravitacije smo zmanjšali na desetino njene vrednosti. Toda naše naprave nam omogočajo učinke, ki jih sodobna fizika ne pozna, in se nedvomno ujemajo z doslej za nas nerazumljivim alkimijem znanjem. Zdaj vemo, da so alkimisti, bolj ali manj intuitivno, materijo izpostavili delovanju vse višjih Taofelovih polj in ji pri vsakem prehodu dodali lastnosti, ki so v bistvu značilne za žive strukture in duševnost."

Da bi spremenili značilnosti nekega predmeta, so Ravatin in sodelavci vzeli predmet iz njegovega polja in ga prestavili v višje polje – v skladu z alkimično tradicijo bi ga lahko poimenovali polje transmutacije. Pri tem uporabljajo posebno aritmetiko, izračune potrebne za ustvaritev ustreznega Taofelovega polja, v ka-

tero so nameravali postaviti predmet. Ti izračuni temeljijo na lastnostih števil, obravnavanih kot bitje. Resnično moč teh izračunov dokazuje dejstvo, da je dovolj napisati ustrezno številčno "formulo" prilagojeno izbranim Taofelovim poljem in takšno polje tudi takoj nastane! Prav tako je mogoče napisati številčno "kodo", ki ustreza nekemu človeku, pa bo vsaka permutacija ali inverzija delov tega izračuna zelo pomembno vplivala na to osebo.

Proučevanje francoskega fizika Jacquesa Ravatina je razkrilo zelo pomembno sevanje oblik in pokazalo, da geometrijske oblike same po sebi oddajajo neznana sevanja neverjetnih lastnosti. Izsledki praktičnega proučevanja so Ravatina pripeljali do revolucionarnih teorij in povsem novega videnja sveta, v katerem živimo. Naš univerzum, imenuje ga lokal, je samo majhen del velikega univerzuma, globala. Sevanja oblik in njihovi neverjetni učinki pa so pravzaprav posledica stika in menjave med lokalom in globalom.

"PRELOMNI OBJEKTI" – MESTA PREHODA MED UNIVERZUMOMA

Med najneverjetnejše Ravatinove trditve vsekakor sodijo tudi njegove razlage pradavnih artefaktov, kot so egipčanske mumije, piramide ali srednjeveške krščanske katedrale. Poglejmo, kaj pravi:

"Da bi razumeli mumije in piramide, moramo uporabiti pojem ekst. Ekst neke oblike ni včlenjen v samo obliko, je le prehod med obliko v lokal in delokalizirano isto obliko ... Resničnost oblik z ene strani njihove fizične pojavnosti je tisto, kar imenujemo ekst.

Ko neko bitje umre, tj. se delokalizira glede na ta svet, ostane njegov ekst povezan s truplom in hkrati z delokalizirano osebo. Tako se z ohranjanjem telesa umrlega, ohranja tudi možnost vplivanja na njegovo ekst in s tem celo na umrlo osebo. Zato pri nekaterih ljudstvih mumije sodelujejo pri kolektivnih odločitvah. Španski zavojevalci so bili v Južni Ameriki priča porokam, na katerih je nevesta namesto ženina ob sebi imela mumijo.

Tudi piramide, vsaj velike egipčanske, imajo ekst, ki povezuje polja njihovega sevanja z nebesnim ozvezdjem, pod katerim je zgrajena piramida. Ozvezdja so oblike in se vajo izjemno močno dinamično sevanje. Ekst piramide prevaja ta sevanja in povzroča, da preidejo v višja Taofelova polja. Če človek zna priti v dinamično dvojnost z ekstom piramide, se mu ponujajo izjemne

možnosti: višja stanja zavesti, izhod iz telesa, pristop k drugim razsežnostim in drugim univerzumom, komunikacija z navidežno božanskimi bitji, ki so v resnici prišleki iz globala."

Dejavnik, ki omogoča takšno obvladovanje prostorsko-časovnih meja ali meja naše dimenzije, je tako imenovani "prelomni objekt". To je pojem, ki ga je ob koncu 19. stoletja vpeljal veliki matematik Georg Cantor. V začetku je šlo za lik, ki ga ni mogoče dokončati, ker bi njegovo dokončanje zahtevalo neskončno število sprememb začetnega lika. Ravatin in sodelavci so ugotovili, da kadar usmerijo sevanje polja Bêlîzal na takšen "prelomni objekt", preide le-ta v višje polje enote Sprink.

Med proučevanjem so pojem "prelomni objekt" razširili na vse sisteme, ki, če jih prepustimo sevanju oblik, omogočajo postopen prehod v vse višja polja. Tako so pravzaprav prišli do neke vrste "vozil", ki omogočajo postopen pristop k Taofelovim poljem, od najnižjega k najvišjemu. Tudi sami konstruirajo ustrezne "prelomne objekte", že omenjeni specialni izračuni pa jim omogočajo, dodajanje časovno-prostorskih struktur, ki se razlikujejo od naših.

Ravatin meni, da so prav "prelomni objekti" odgovorni za tisto, kar se dogaja v slavnem Bermudskem trikotniku, v katerem že desetletja skrivnostno izginjajo ladje in letala. V tem primeru gre namreč za naravne "prelomne objekte". Lahko imajo vhod in izhod, samo vhod ali pa niti enega niti drugega. V Bermudskem trikotniku večina "prelomnih objektov" nima izhoda, zato izginjajo v njem fizični objekti in ljudje, ki pravzaprav zapustijo naš fizični svet in preidejo v širšo dimenzijo, v global.

Poleg velikih egipčanskih piramid sodijo v kategorijo "prelomnih objektov" tudi znamenite velikanske kamnite podobe na Velikonočnih otokih. Ravatin meni, da postanejo le-te "prelomni objekti" samo, če jih opazujemo, kadar je oblačno. Poleg tega da močno sevajo, so omogočale delokalizacijo ljudi. Tako so kljub osamitvi na tem majhnem otoku sredi Tihega oceana njegovi prebivalci lahko navezali stik z drugimi civilizacijami.

POTOVANJE SKOZI ČAS IN V DRUGE SVETOVE

Ravatinova skupina pri svojih raziskavah uporablja tudi sposobnosti tako imenovanih senzitivnih oseb ali oseb s paranormalnimi sposobnostmi. Z njimi se s pomočjo "prelom-

nih objektov" lotevajo poskusov, ki so opisani v najdrznejših delih znanstvene fantastike. Potovanja skozi čas in nepregledna kozmična prostiranja prehajajo v teh poskusih iz domišljije v resničnost. Dajmo spet besedo Ravatinu:

"Senzitivne osebe, s katerimi smo delali, so se projicirale daleč v zgodovino ali na nepristopen kraj. Samuel Franer se je odločil za projiciranje, da bi odkril, kaj se dogaja z Veliko piramido, ko je pod vplivom določenega ozvezdja.

Tako smo zvedeli, da se je v njej veliki svečenik delokaliziral in navezal stik z miselnimi oblikami globala. Torej je bilo res, kar je trdil, da se je pogovarjal "z bogovi". In ta dinamična dvojnost med ekstom velikega svečenika in ekstom piramide po eni strani ter sevanjem oblike zgradbe in dinamičnega sevanja ozvezda po drugi strani je ustvarila "prelomni objekt", ki je omogočil delokalizacijo velikega svečenika."

Ravatin pojasnjuje s "prelomnimi objekti" ne samo znamenite biblijske čudeže, temveč tudi pojav bogov v antičnem svetu. Uporaba "prelomnih struktur" naj bi pomagala npr. Mojzesu, da je "razprl" Rdeče morje in tako Judom omogočil prehod čezeno pri begu iz Egipta. Za ta podvig je uporabil znamenito skrinjo zaveze, ki sicer ni bila "prelomni objekt" v ožjem pomenu besede, temveč je s tem, da je porušila prostorsko časovno mejo tudi sama ustvarila "prelomne strukture". Ugotovljeno je namreč, da je skrinja zaveze oddajala zelo močna Taofelova polja s tiste strani "enote Sprink", ki so jo poimenovali obljubljeni dežela. Pred nedavnim so neki fiziki in njegovi študentje skušali napraviti natančen model skrinje zaveze. Projekt so morali opustiti, kajti čim bolj je reč postajala podobna skrinji zaveze, je to ogrozilo poskuse, ki so potekali v sosednjih prostorih. Vzrokov za ta nenavadni pojav niso odkrili.

Kar zadeva bogove iz antične mitologije, pa ti po Ravatinu niso plod domišljije niti poosebljenje naravnih sil, temveč so resnične osebe iz globala, ki lahko pod nekaterimi pogoji prispejo v lokal (naš univerzum). Meni, da se pri pretresu prostorsko-časovnih struktur lahko global "razpara" in tedaj se v naš univerzum projicirajo delčki neke druge resničnosti. Tako se je v človeškem duhu prikazal "svet bogov": skozi razpoke globala so v naš svet prišla bitja ustreznega imenom in prikladem, ki so jim jih dodelile stare religije in magijske prakse.

Nadaljevanje
v prihodnji številki

SEVANJA OBLIK (2)

Milan Gligorijević – Gaon

Nadaljevanje iz prejšnje številke

MOČ IMENA IN MOLITVE

Proučevanje sevanja oblik potrjuje tudi prastara verovanja v moč imena, ritmične inkantacije, svete glasbe in molitve. O teh zadevah razmišlja Ravatin takole:

“Obstajajo sevanja ritmov s svojimi Taofelovi polji, ki omogočajo, da se sevanja oblik dinamizirajo.

Ritmi in inkantacije, na primer 'pleši za dež' napredujejo čedalje bolj k višjim Taofelovim poljem, ki odpravijo razdalje in povzročijo delokalizacijo – relokalizacijo pojava dežja. Tako se lahko vidi, kako ob sončnem vremenu začne padati dež. Wilhelmu Reichu je uspelo priklicati dež sredi puščave, ko je proti nebu usmeril nekatere cevastе oblike. Mi smo jih preskusili: oddajajo enoto Sprink in delno obljubljeni deželo ... André de Béli zal je lahko, če je intenzivno molil več ur škodljivo sevanje V_n spremeniti v blagodejno V_c . Izid se je ohranil več kot dve leti, preden se je izvir škodljivega sevanja V_n spet pojavil.”

Med velikimi posvečenci iz preteklosti jih je bilo po mnenju Jacquesa Ravatina precej, ki so zelo veliko vedeli o sevanju oblik, to pa pojasni moči, ki jim jih pripisuje izročilo. Poleg egipčanskih svečnikov in tistih iz delfskega prerocišča se omenja tudi veliki svečnik jeruzalemskega hrama, ki je enkrat na leto ustvaril zelo visoka Taofelova polja tako, da je sam v hrumu z nizkim glasom izgovarjal božje ime – tega pa judovska tradicija ne dovoljuje. Ravatin je tudi prepričan, da je bil Mojzes sposoben uporabljati polja, s katerimi je lahko zmeraj delokaliziral drugo osebo, in tudi angleškemu matematiku, astronomu, astrologu, alkemistu in okultistu iz 16. stoletja, slavnemu Johnu Deeju, je z uporabo njegovega slavnega ogledala, posebne magijske abecede in nekaterih oblik uspelo izvabiti iz globala skrajno močna bitja. Tudi slavni priklici in materializacija nadnaravnih bitij, o katerih govorijo okultne in hermetične tradicije, so verjetno prišli iz globala.

Ko razlaga delovanje utemeljiteljev krščanstva, gre Ravatin še naprej: *“Še skrivnostnejša oseba je Jezus Kristus. Utemeljeno smo pre-*

pričani, da je med križanjem in ko so ga sneli s križa, projiciral v naš svet nekaj tako neverjetno vzvišene, česar nam še ni uspelo opredeliti, toda vpliv tega se je enako močno ohranil vse do danes. Sprašujem se, ali gre za resničnost, ki presega območje sevanja oblik in celo Taofelova polja ne glede na to, kako visoko so.”

V že omenjenih raziskavah s projekcijami senzitivnih oseb gre pravzaprav za uporabo metod astralne mentalne projekcije v eksperimentalne namene. Te tradicionalne okultne tehnike so tako našle svoje mesto v sodobnih znanstvenih raziskavah. Da bi dosegla večjo objektivnost, Ravatinova skupina pogosto uporablja metodo, po kateri se več senzitivcev hkrati projicira na isti kraj in v isto obdobje, to pa omogoča preverjanje tako dobljenih informacij. Poglejmo, kaj pravi o tem Ravatin:

“Senzitivna oseba, kot je Raymond Réant ..., uporablja fizično projekcijo, to pomeni, da gre iz telesa v obliki neke snovi, vrvice, ki je kljub vsemu še zmeraj povezana s telesom. (Če bi se ta vrstica pretrgala, bi to zanj pomenilo takojšnjo smrt.) Okultisti imenujejo telo, ki gre iz telesa, astralno. in omenie-

no vrstico srebrna vrv. Mentalna projekcija, ki jo uporabljata na primer David in Samuel Franeric, je manj nevarna, ker temelji na jasnovidnosti.

Za kaj gre pri tej projekciji? Znova naletimo na pojem 'prelomni objekt'. Človek pripada dvema univerzumoma: tistemu, v katerem se pojavljajo oblike, in tistemu, v katerem te oblike nastajajo. Ta dva univerzuma sta v dinamičnem dvojstvu, tako kot tradicionalna kitajska filozofija opredeljuje jin in jang. Toda naša znanstvena misel zavrača to dinamično dvojnost in priznava samo pojavne oblike, temeljne oblike pa zanemarija. Projekcija obnavlja povezavo med tema dvema univerzumoma. Senzitivna oseba prestopi iz enega univerzuma v drugega in strukture, ki se menjavajo med pojavnim univerzumom in univerzumom oblik ustvarijo 'prelomni objekt', katerega lastnosti, vezane na delokalizacijo in detemporalizacijo, smo že spoznali. Tako ustvarjenemu 'prelomnemu objektu' lahko dodamo še podrobnejše lastnosti po zaslugi števil, o katerih sem že govoril. Dovolj je transpirirati lastnosti polja ali stanja sistema, ki jih hočemo proučiti, da bi tako nastal mo-

del našega 'prelomnega objekta'. Senzitivna oseba, ki se projicira s pomočjo tega 'prelomnega objekta' bo dosegla tista območja, mesta, časovno dobo, planete ali galaksije, ki nas zanimajo.

Za zdaj ne morem omeniti najzanimivejših primerov, bodisi zato, ker raziskave še potekajo, ali pa zato, ker obstajajo področja o katerih ni dobro govoriti, če se ve, kaj je tam... Opozorjati ljubitelje naj poskusijo srečo, bi pomenilo, izpostaviti jih nevarnemu tveganju. Recimo, da smo imeli zanimive izsledke, ki zadevajo Luno in druge planete in meglico Andromede. Odkrili smo tudi, da Saturnov prstan oddaja 'stanje k sh ph'.

Kar zadeva preteklost Zemlje, lahko navedem nedolžen zgled... nastanek Tartinijevega dela Vragov trilek... Tartini, italijanski violinist, je pripovedoval, da ga je ponoči prebudila melodija, ki jo je poleg njegove postelje igralo bitje, ki ga je spominjalo na vraga. Naslednji dan je Tartini zapisal glasbo, ki jo je slišal, vendar mu ni nikoli uspelo napisati skladbe do konca.

David in Samuel Franetic sta se projicirala, da bi izvedela, kaj se je zgodilo tisto noč. Vemo, da je nastala pomembna delokalizacija, prehod skozi 'prelomni objekt', ob katerem je Tartini bil prisiljen v navzočnost entitete –vraga, ki mu je igral omenjeno melodijo. Samuel Franetic je lahko slišal odlomek. V žile so ji vbrizgali neko vrsto alkimijskega živega srebra. Pomembna faza procesa je bila tudi potopitev tako obdelanega telesa v podzemno reko blizu Vezuva. Ko so osebo tako preobrazili, so nanjo vplivali po njenem ekstzu. Toda uspeha ni bilo, ker so žrtev zelo kmalu umrle."

MAGIJSKE IN NARAVNE REŠETKE

Seveda v tako avantgardnih raziskavah tiči veliko pasti in ovir. Najbolj znana je vrsta motnje, ki so jo znanstveniki odkrili naključno in jo poimenovali rešetka. To pomembno odkritje opisuje Ravatin takole:

"Ko sem nekoč iskal vodo v zgornji Provansi, sem opazil, da se nihalo odziva samo tu in tam. Bilo je nemogoče odkriti vodo na neki nepretrgani črti. Drugi raziskovalci so ugotovili isti pojav. Tedaj sem se vprašal, ali ne gre za neko vrsto naravnega paravana, ki nam skuša prikriti največji del mreže podzemne vode. Proučil sem naravo in ravstitev tega paravana in odkril tudi oblike in sevanja, ki so odstranili to oviro. Tako se je rodil pojem rešetke in hkrati smo se naučili, kako jo odstraniti, če se pojavi."

Poleg naravnih rešetak so raziskovalci našli tudi na ovire ali boljše rešeno na psihične paravane, ki

so bili postavljeni namerno, da bi se ohranila skrivnost nekaterih krajev. Znani pojem magijskega varovanja se je tako izkazal kot nekaj povsem resničnega. Kot značilen zgled navaja Ravatin tudi magijsko zavarovanje znane kapele Sansevero v Neaplju, v kateri so muje posebne vrste:

"Gre za nekega moškega in ženske, od katerih je poleg okostja ostal samo vaskularni sistem: vse žile so se ohranile zaradi neznanega postopka polnila, ki ga je odkril princ Paul Sansevero. Med drugim je zaradi svojih raziskav v anatomiji in kemiji prišel tudi v spor z inkvizicijo.

Samuel Franetic se je projiciral v kriptu Sansevero v čas skrivnostnih operacij princa Sanseverija. Naletel je na močan odpor, ki ni bil nič drugega kot magijska rešetka. S Franeticem smo bili v stiku s pomočjo neke druge senzitivne osebe, ki se je projicirala mentalno. Dobljeni podatki so nam omogočili, da odstranimo rešetko.

Samuel Franetic nam je tedaj omogočil zelo zanimiv pogled na tisto, kar se je v resnici dogajalo v tistem času. Raziskave princa Sanseverija so bile hkrati magijske in alkimijske narave. S sodelavci je skušal ustvariti žive avtomate, katerim bi pustili samo nujne prvinske funkcije, da bi slepo izpolnjevali ukaze, predvsem morili.

Operacijo so opravili na še živi osebi. V žile so ji vbrizgali neko vrsto alkimijskega živega srebra. Pomembna faza procesa je bila tudi potopitev tako obdelanega telesa v podzemno reko blizu Vezuva. Ko so osebo tako preobrazili, so nanjo vplivali po njenem ekstzu. Toda uspeha ni bilo, ker so žrtev zelo kmalu umrle."

KAJ SO NLP-JI?

Med drugimi nenavadnimi in nerazložljivimi pojavi, ki jih Ravatin razlaga v okviru svoje teorije, so tudi neznani leteči predmeti o katerih se v zadnjih desetletjih burno razpravlja. Opozarja, da se lahko v nekaterih razmerah, kot je prehod skozi "prelomni objekt", človek projicira iz lokala v global, ali pa povzroči, da se iz globala pojavijo neke resničnosti, ki so lahko posebejbljene ali ne. Trdi tudi, da vsaki resničnosti našega lokalnega sveta ustreza v globalu model, ki je hkrati stik in element, imenuje ga enel. lokalizirane stvari so pravzaprav kopije enela, ki obstajajo v globalu same zase, tako da so eneli neka vrsta arhetipa ali hiperobjekta, lokal pa vsebuje samo njihove bolj ali manj natančne kopije. Toda včasih so te kopije prave karikature. Ravatin trdi, da so prav NLP-ji takšne kopije karikature.

Pazljivo so proučili fotografije in kraje, na katerih naj bi pristali NLP-ji, in tudi osebe, ki naj bi bile v stiku z "zunajzemljani". Ugotovili so, da pojav NLP-jev spremljajo sevanja oblik in Taofelova polja nevarnih »stanj tipa k sh ph«, kar pojasni opekline, psihične motnje in druge pojave pri ljudeh, ki so prišli v stik z NLP-ji. V takšnih primerih so številna pričevanja tudi o delokalizaciji. Ljudje so namreč pogosto zatrjevali, da so jih odpeljali v notranost NLP-ja ali celo prepeljali na drug planet. Toda Ravatin meni, da so bile te osebe pravzaprav ujete v strukturo "prelomnega objekta", NLP-ja.

Toda zastavlja se logično vprašanje, kdo v tem primeru manipulira s "prelomnim objektom" in zakaj so NLP-ji karikature? Ravatinovo stališče v tem primeru je podobno Jungovemu, ker Ravatin meni, da nezavedni manipulator ni nihče drug kot človeško kolektivno, NLP-ji pa so popačene kopije naše civilizacije. Tehnični predmeti so namreč po svoji naravi nenaravne oblike, včasih celo protinaravne. Kopičenje takšnih predmetov v našem okolju povzroča, da se nekatera od naših tehnoloških dosežkov delokalizirajo in se projicirajo v global. Skozi pretres enela, ki ustreza delokaliziranemu tehničnemu objektu, global pošilja nazaj v naš prostor karikature naše sodobne civilizacije. Značilen primer so NLP-ji, ki imajo značilnosti naših strojev, toda okrepljene in pretirane. Tako kot so veliki posvečenci imenovali prikazni iz globala nadčloveška bitja, božanska ali peklenska, glede na stanje duha in namene tistega, ki je aktiviral Taofelova polja in vstopil v "prelomni objekt", tehnološka zasičenost našega časa povzroča, da se iz globala pojavljajo nevarni in ironični pojavi, ki jih imenujemo NLP-ji.

Ravatin meni o tej zadevi tole:

"Toliko poznamo 'stanje k sh ph z obrnjenim šin', ki se pojavlja pri NLP-jih, da sploh ne dvomimo več.

Toda poudariti moram, da tehnični objekt sam po sebi ni tisti, ki je vprašljiv. Protinaravne značilnosti, ki jih namenimo tem objektom, in tudi njihova pretirana množičnost povzročajo, da se ti ne morejo včleniti v cikle in sisteme narave. Funkcionalnosti, ki se ne morejo uskladiti in včleniti v naravni svet se projicirajo v global, ki nam jih pošilja nazaj ... projekcija lokala v global zmeraj povzroči pretiran odgovor. Če bi naša tehnologija spoštovala funkcionalnost značilne za naravno harmonijo in ravnotežje živih bitij, bi razpoke globala v naš svet vpeljevale pozitivne modele. Toda za zdaj imajo tehnični objekti lastnosti, ki

nasprotujejo življenju. Zato iz globala pritegujemo negativne značilnosti, ki se delokalizirajo in ustvarjajo prave rakaste tvorbe v našem univerzumu. Relokalizacije tehničnih objektov imajo, gledano z vidika sevanja oblik in stanja, vse značilnosti rakastih tvorb, kakršne se razvijajo v živem organizmu. Najprej se prisesejo na ekst, pozneje pa preidejo v fizično telo."

KAJŠNA BO NAŠA PRIHODNOST

Izsledki raziskovanj Ravatinove skupine so zelo pomembni tudi glede skrbi za okolje.

"Roger de Lafforest in Jean de la Foye sta potrdila ugotovitve Bélizala, Chaumeryja in Morela tudi glede vpliva na okolje. Hiša, ki je zgrajena nad veliko količino podzemne vode dobiva sevanja V_M in V_E . Obe vrsti sevanja sta zelo škodljivi. Navadno se sevanja kompenzirajo na ravni tal. Toda lahko se zgodi tisto, kar je Bélizal imenoval cepitev kompenzirajočih sil. Ko so prebivalci izpostavljeni takšnemu vplivu, se tveganje za rak ali levkemijo zelo poveča.

Oblike in materiali sodobnih stavb so tudi vzrok nevarnih sevanj. Daljnovidni visoke napetosti oddajajo V_M na 150 do 500 metrov. Imamo oddajnike, ki znova vzpostavijo ravnotežje, kompenzirajo škodljive vplive okolja in odstranjujejo simptome, predznamenja resnih bolezni: utrujenost, nespečnost, živčne motnje itn. Mnoge motnje te vrste bi izginile spontano, če bi ljudje pravilno obrnili svojo posteljo, se ogibali nekaterim razpostavitvam pohištva in električnih naprav, in se naučili, da se varujejo pred nekaterimi okrasnimi predmeti ali nakitom, ki oddaja sevanja, ki rušijo ravnotežje. Številni primeri depresije, izčrpanosti ali tesnobe izhajajo iz podobnih vzrokov. Delovanje je še toliko škodljivejše, če se ga ne vidi in ne zazna in zanj večina ljudi ne ve. Bolj resen problem predstavljajo nuklearne centrale. Vse so nosilke sevanja oblik in 50 kilometrov naokoli širijo V_M V_E obrnjena Taofelova polja tipa anti Sprinkl itn."

Na vso srečo raziskovanja te skupine avantgardnih strokovnjakov ponujajo tudi odgovore na številne nevarnosti, ki jih prinašajo sevanja oblike, in o njih niti ne slutimo. Številna sevanja oblike se namreč lahko preusmerijo, torej uporabijo v korist ljudi. Že začetni izsledki so nam sposobni ponuditi perspektivo svetle prihodnosti, seveda pod pogojem, da se spoznanja s tega področja ne bodo zlorabljala, kot se je to v preteklosti že zgodilo z novimi znanstvenimi ugotovitvami.

KONEC